

CUM NE CREȘTEM COPIII? PENTRU CE ESTE CĂSĂTORIA?

(IPS Hierotheos Vlachos)

„Scopul casatoriei este conlucrarea sotilor cu Dumnezeu, asa incat sa nasca fii si fiice lui Dumnezeu.

Este nevoie de rugaciune in vremea alegerii. Pentru a face o alegere buna este nevoie de multa rugaciune, pentru a gasi persoana potrivita acestui scop“.

• „Cand cineva se casatoreste, o face ca sa aiba sotie ajutor pentru mantuire. Trebuie sa-i arate dragoste si sa se lupte pentru mantuirea ambilor“.

• „Astazi este un privilegiu ca cineva sa aiba copii. Parintii sunt marturisi-tori. Cand copiii cresc, atunci societatea ii rapeste.

Parintii isi idolatrizeaza copiii. Isi petrec toata viata in jurul lor si se identifica cu acestia. Asta este o greseala. Barbatul se insoteste cu femeia care ii este ajutor, pentru ca aman-doi sa reuseasca desavarsirea lor. Copiii sunt darurile lui Dumnezeu si, de multe ori, odata cu copiii, se naste si angoasa si mintea se departeaza de la Dumnezeu.

Insasi firea (lucrare ziditoare si nascatoare a lui Dumnezeu) va conduce familia pentru a nu avea multi copii. Vor fi extenuati si nu vor mai putea naste multi copii. Cand oamenii se nasc si Dumnezeu daruieste copii, sa-L slaveasca pe Dumnezeu. Daca Dumnezeu nu daruieste copii, trebuie sa se linisteasca, sa nu se tulbure din cauza asta“.

• „Tema nu este ca cineva sa nasca existente pentru realitatea istorica, ci sa nasca persoane pentru realitatea supraistorica, pentru a intra in Rai. Multi nasc copii care devin hrana iadului“.

• „Familia trebuie sa invete smerenia, micșorarea. Sa se rabde, sa se inga-duie unul pe altul. Atunci invata sa-i rabde si sa-i ingaduie si pe ceilalti in existenta lor“.

• „Educatia copiilor incepe din ziua casatoriei. Sotii trebuie sa traiasca cu rugaciune, cu frica lui Dumnezeu. Atunci cand mama se roaga, cand este insarcinata, copilul simte lucrarea rugaciunii.

Cand sotia ramane insarcinata, nu trebuie ca parintii sa se tulbure. Atunci cand se naste, trebuie sa se roage.

Trebuie sa se roage si cand au copilul mic in brate. Tot ceea ce face mama trebuie sa faca cu rugaciune. Sa-l inchine pe copil atunci cand doar-me, sa se roage atunci cand ii da laptele ei, atunci cand ii da mancare“.

• „Faptul ca astazi multi copii au porniri dure se datoreaza faptului ca nu se hranesc de la mama. Cand o femeie l-a intrebat daca trebuie sa hraneasca copilul la san sau sa-l hraneasca cu lapte de vaca, parintele i-a raspuns: «Cine a nascut copilul: tu sau vaca?»“.

• „Scopul nu este ca pruncul sa fie doar impartasit cu Sfintele Taine, ci sa traiasca intr-o atmosfera de rugaciune in casa. Atmosfera casei trebuie sa fie atmosfera de rugaciune.

Parintii trebuie sa insufleteasca copilul in dragostea lor fata de Hristos si fata de Maica Domnului“.

• „Cand copiii sunt mici, trebuie sa existe reguli in casa care, pe masura ce cresc copiii, incet, incet, trebuie micșorate, retrase, pentru ca trebuie data libertate copiilor.

Sa le dam si daruri. Copiii pot sa se simta oarecum plietisiti cand isi traiesc viata bisericasca, dar cel mai important este ca ei sa nu devina atei. Ateismul e chiar mai rau decat pacatul trupesc“.

• „Scopul educatiei copiilor este ca ei sa dobandeasca dragoste personala de Hristos si de Maica Domnului. Nu trebuie sa le dam sfaturi ca sa devina doar oameni buni.

De asemenea, trebuie sa-i ajutam sa ramana in Biserica Ortodoxa, si nu doar sa nu pacatuiasca.

Faptul ca raman in Ortodoxie es-te un lucru important si poate sa fie cauza a mantuirii, chiar daca au facut unele greseli in viata lor.

Copiii trebuie sa se inspire din dragostea noastra catre Hristos si catre Dumnezeu“.

• „Cresterea buna este necesara oamenilor care traiesc in lume. Este de pre-ferat sa iasa copiii afara din casa decat sa ramana in casa si sa se uite doar la televizor“.

• „Cand vrem ca astazi copiii nostri sa traiasca in orasele mari contemporane asa cum am trait noi in trecut, ii inebunim. Exista copii care, cand sunt mici, par buni, dar cand cresc, inebunesc“.

• „Este de preferat sa nu se impartaseasca copiii cu Trupul si Sangele lui Hristos decat sa se

impartaseasca cu forta, fara sa vrea.

Mama care se roaga in vremea sarcinii si in vremea nasterii, impreuna cu nasterea trupezasca, da si nastere duhovniceasca, adica naste si o existenta duhovniceasca. In Rusia existau multi atei, insa cei mai mari atei erau copiii de preoti. Va trebui sa ne ingrijim de copiii nostri sa creasca in asa fel, incat sa nu simta Ortodoxia ca fiind grea si inlantuitoare“.

• „Parintii nu trebuie sa-i cicleasca mult pe copiii lor in legatura cu sluj-bele si cu predicile.

De asemenea, unii parinti greci, in Anglia, nu-i lasa pe copiii lor sa se intovaraseasca cu copiii englezilor. Asta este un lucru rau. Copilul trebuie sa invete cum sa traiasca intr-o societate cu oameni diferiti“.

• „Parerea generala despre educatia copiilor este urmatoarea: este nevoie de grija inainte de casatorie. Alegerea persoanei potrivite trebuie sa se faca cu rugaciune.odata ce cresc copiii șcand sunt deja mai mari, nu in copilarie, n.n., trebuie sa le dam in mod corespunzator libertatea, sa-i lasam sa paseasca pe drumul lor. Sa nu folosim cuvantul «interzis» sau «nu», chiar si ca termen de educatie. Nu are atat de multa importanta cum ne comportam in problemele secundare, daca ei Il iubesc pe Hristos. Ca sa-L iubeasca pe Hristos, nu trebuie sa le vorbim in mod psihologic sau teologic, intr-o limba de lemn, ci sa ne rugam in mod adanc, in inimile noastre. Atunci cand parintii au in inima lor harul lui Dumnezeu, copiii simt asta“.

• „In casa trebuie sa existe un dialog deschis. De asemenea trebuie sa se mentina o atmosfera de rugaciune, si nu doar o atmosfera de discutie.

Trebuie sa ii formam pe copiii nostri, iar formare dupa Biserica inseamna a da forma, adica forma lui Hristos“.

• „Este bine sa aiba contacte cu alti copii, cu alti tineri, deoarece astfel in-teleg ca legaturile cu celalalt sex nu se limiteaza doar la nivelul trupesc, asa cum se vede in unele casatorii“.

• „In vechime se obisnuia petitul. Astazi se obisnuieste cunoasterea ceea ce se face sa se faca cu rugaciune“.

• „Libertate nu inseamna «Fac orice vreau!», ci «Fac orice vreau in anumite limite, in randuiala». Adica sa discutam cu copiii, sa nu ne aratam mirati sau inspaimantati de ceva rau facut de ei si, in probleme secundare, sa-i lasam chiar sa lucreze singuri, dupa vointa lor. Daca un copil vrea sa mearga la o petrecere, sa-i spunem: «Roaga-te si fa cum te lumineaza Dumnezeu!», si sa adaugam: «Eu nu te voi retine, daca mergi la petrecere dupa rugaciune».

Astfel, le dezvoltam responsabilitatea in legatura lor cu Hristos, ii invatam sa se roage lui Dumnezeu pentru orice fapta a lor“.

• „Libertatea joaca un mare rol in educatia copiilor“.

• „Sa ne rugam ca Dumnezeu sa dea inspiratie, insufletire. Dumnezeu lumineaza pe toti oamenii, mai ales pe mame, le da inspiratie. Numai asa putem sa-i crestem pe copii, sa-i educam“.

• „Unii vorbesc de preotie conjugala si se refera la faptul ca viata de cas-nicie e traita in cele trei vrednicii ale Domnului. Asta este o teologie rationala. Intreita slujire a Domnului — slujirea profetica, slujirea imparatesca si slujirea arhierasca — se traieste in pocainta. Altfel, toate acele zise sunt teologie a patimilor“.

• „Nu — Nu ucide! si celelalte. Poporul se chinuia, deznadajduia, deoarece nu putea sa implineasca aceasta lege in totalitatea ei, si striga: «Vino Tu, Doamne, pentru a ne izbavi!» Astfel, legea s-a facut pedagog catre Hristos“.

• „In Vechiul Testament, sterilitatea era considerata un blestem, deoarece toate femeile doreau sa devina mame si bunici ale lui Hristos, ale lui Mesia. In Noul Testament, lucrurile s-au schimbat intr-un fel, deoarece acum Il traim pe Hristos, pe Mesia“.

Cum să aprindem lumina din noi?

In fiecare om exista o lumina. Dar pentru fiecare trebuie sa vina clipa randuita de sus, cand sa te vezi asa cum esti si sa-L cauti pe Hristos.

Dumnezeu te iubeste pentru ceea ce este in tine lumina, pentru ce ai tu bun, nu pentru pacatele, petele, intunecimile tale. Iar tu nu poti fi si cu ale lumii si cu Dumnezeu: «Cine va voi sa-si scape viata, o va pierde; iar cine va pierde viata sa pentru Mine

si pentru Evanghelie, acela o va afla” (Marcu 8, 35). Daca ai iubi cu adevarat pe Hristos, viata ta ar fi alta. Ai fi om cu adevarat, ai raspandi in jurul tau lumina si pace. Ai face din invatatura lui Hristos o invatatura vie, ai trai-o si ai fi fericit inca de aici, de pe pamant, intelegand ca nu ai nici un motiv sa te tulburi, ca neceazul, nenocirea ca si bucuria ta pe pamant sunt la fel de trecatoare; ca viata ta, asa cum e, are un rost dat de Dumnezeu si ca implinind invatatura Lui vei ajunge sa dobandesti viata vesnica.

Fericirea

Stiinta si tehnica isi propun sa dea omului fericirea, dar nu pot sa o faca, fiindca ele pun pe primul loc cercetarile materiale si inlatura manifestarile sufletesti. Dar omul are si suflet — si cine nesocoteste sufletul, nu este in stare sa-i solutioneze marile probleme. Fericitul Augustin striga: «Nelinistit este sufletul meu, pana se na intoarce la Tine, Doamne»...

Stiinta a facut ca omul sa ajunga pe Luna, pe Marte si a descoperit inventii uluitoare. Dar tot opera ei sunt Hiroshima si Nagasaki...

Tehnica a facut progrese uimitoare, a adus omului o viata mai usoara. Dar este oare omul mai fericit? A ajuns el mai echilibrat, mai sanatos? Raspunsul il poate da fiecare dintre noi...

Fericirea materiala este mare lucru, dar nu este totul. Hristos ne invata: «Cautati mai intai Imparatia lui Dumnezeu si toate celelalte se vor adauga voua...».

Nu vei fi fericit fara a cunoaste Evanghelia. Sa te apropii de ea si sa o traiesti — sa fii un om adevarat! Atunci vei fi fericit!

Rostul vietii

Nu-ti irosi viata! Ea este data oamenilor spre desavarsirea sufletelor, pentru vesnicie. Cel ce are credinta nu este pentru pamant. Lumea nu se impaca cu cerul. Viata pe pamant e ca un popas si cine da totul pentru ea este nefericit. Viata trece si cine a pus pret pe ea, cu nimicul pamantului si al taranei ramane.

Tu sa-ti intelegi rostul, sa fii intelept! Degeaba cauti sa faci lumina unde nu poate dainui. Nu este in zadar sa aprinzi facie cand crivatul sufla si ti-o stinge?... Starpeste in tine egoismul si setea nestinsa de a aduna pe pamant, care iti ucide sufletul. Toata sarguinta ta sa fie spre a te umple de Lumina si Adevar. Crede in inviere, care ne va aduce din nou unul in fata celuilalt, cu bucuria sufletelor care se regasesc pe norii cerului, sub soarele vesniciei lui Hristos.

Omul, ca iarba...

Omul nu este numai carne, oase si sange, care putrezesc, ci si altceva: duh in care se cuprinde o scelipire din Duhul lui Dumnezeu. Omule, vezi ce faci cu aceasta licarire dumnezeiasca din tine! Sta in puterile tale sa o faci sa creasca sau sa o inabusi sub obroc si sa o faci sa piara! Va veni vremea cand toti vom da seama de asta!

Tu, in marginirea ta, te gandesti sa ai ai ale lumii, sa te bucuri de toate si sa nu te pui rau nici cu Dumnezeu. Sarmana, stramta ratiune omeneasca! Cine este cu Dumnezeu, greu poate fi placut oamenilor si greu se poate bucura de toate ale lumii. Tu insa mai cu osardie te rogi pentru ‘fericirea’ ta, ceri casatorie, bani, indepartarea vrajmasilor, spor la serviciu si la scoala, avansare si belsug in casa...Si foarte rar iti doresti lumina de sus si mantuire. Asta pentru ca esti foarte bine infipt in tarana din care ai iesit.

Doresti toate cele pamantesti si esti nefericit, fiindca nu intelegi ca viata ta este trecatoare: «Omule, ca iarba, zilele lui, ca floarea campului, asa va inflori. Ca vant a trecut peste ele si nu va mai fi si nu se va mai cunoaste nici locul sau» (Ps. 102). Ti le doresti pe toate pentru aici si acum, dar viata ta nu se sfarseste aici. Ar fi usor! Este insa un maine, un maine de care nimeni nu scapa. Un maine cand toate ale tale vor trece de la intuneric la lumina si se vor pretui nu cu masura ta.

Deci, grabeste-te cat mai ai timp! Schimba-ti viata! Ca iata, acum este vreme potrivita, acum este ziua mantuirii!